

Büyük veya küçük günah ayırımı neye göre yapılıyor?

Hasan Muharrem Okur: “Şuâlar 362 büyük veya küçük günah ayırımı neye göre yapılıyor? Affedilmeyen günahlar da mı aynı kategoride olacak? Bu kısmı açıkla mısınız?”

AF NAZARIYLA BAKMALI

Şuâlar 362’den anladığımız başlıca nükteler şunlardır:

Birbirimize günahkâr gözüyle bakmaktan sakınmalıyız. Birbirimizin kusuruna bakmamalı, mümkün merteye setretmeye çalışmalıyız. Müslüman kişinin, bilhassa iman terbiyesi almış kişinin bağışlanmaz günahı yoktur.

Bağışlanmaz günahı olmayan bir mü’mini gıybet ettiğimizde veya yargıladığımızda ya da su-i zan ederek muhabbetimizi kestiğimizde onu affetmemiş oluyoruz. Oysa bu ona haksızlık demek oluyor. Çünkü o tövbe ettiği anda affedilecek; biz ise su-i zannımızla ortada kalacağız. Ve affedilmiş bir mü’mine su-i zan etmeyi ve onu yargılamayı sürdürmekle ve ona hasım olmakla, aslında rahmeti kendimizden küstürmüş olmaktadır. Bu hoş bir durum değildir.

Oysa bilhassa Risale-i Nur zinciriyle birbirine bağlanarak kardeş olmuş kişilerin aralarındaki kuvvetli uhuvvet bağı, binlerce günahı affettiren bir değerdir. Öyleyse affedilmek için uhuvvet bağını güçlü tutmak, uhuvvet bağını güçlü tutmak için uhuvvete zarar veren kötü ahlâktan arınmak, iyi ahlâkla donanmak gerekir.

NUR MESLEĞİNDE TEFANÎ DÜSTURU

Risale-i Nur’un ısrarla işlediği ve istediği bir düstur vardır: Fena fil-ihvan düsturu, yani tefani sırrı. Yani kardeşte erime sırrı. Uhuvvet bağını zirveye çıkaran sır. “Kardeşlerin meziyetlerini şahıslarımızda ve faziletlerini kendimizde tasavvur edip, onların şerefleriyle şâkirane iftihar etmek” 1 sırrı.

Yani kendimizi değil, kardeşimizi merkeze alma sırrı. Yani kardeşin hatasını değil, meziyetini görme sırrı.

İyi, ama şeytan kardeşin meziyetini değil, hatasını gösteriyor. Kardeşin hatasını gösterip aramızı açıyor.

Şeytana demeliyiz ki: Hatasız kardeş olmaz! Kendisinde eriyeyeceğin kardeşinin senden daha fazla hataları olabilir. Sen ona karşı daha hatasız, daha istikrarlı ve daha istikametli olabilirsin.

1- Her ne derecede olursan ol, kendini daha hatalı ve günahkâr göreceksin.

2- Her ne derecede olursan ol, ona karşı amelikle ucb ve gurur içine girmekten kaçınacaksın.

3- Her ne derece olursan ol, onun müsbet yanlarının, meziyetinin ve kemalatının senden daha fazla olduğunu düşünecek ve kabul edeceksin.

4- Her ne derece olursan ol, meziyetinin ve kemalatının onu sevmekle ve onu kendinden üstün bilmekle tamama ereceğini bileceksin.

HAŞRİ ÖLÇÜ ALALIM

Üstad Hazretleri kardeşlik sırrının yaşaması için şöyle bir ölçü veriyor:

“Haşirde adalet-i İlâhiye, hasenelerin seyyielere racih gelmesiyle affettiğine binaen, siz de hasenelerin rüchanına göre muhabbet ve afv muamelesini yapmak lâzımdır. Yoksa bir seyyie ile hiddet etmek, sıkıntıdan gelen bir titizlik, bir asabilik ile zararlı bir hiddet, iki cihetle zulüm olur. İnşallah, birbirinize sürurda ve tesellide yardım edip sıkıntıyı hiçe indirirsiniz.” 2

Yani kardeşlerimizi affetme meselesinde mahşer vazgeçilmez bir ölçüdür.

Mahşerde hasenelerin seyyielere üstün gelmesi durumunda Cenab-ı Allah'ın af muamelesi uygulayacağı gerçeğini bizim sosyal ilişkilerimizde esas yapmamız gerekir. Allah'ın affedeceği bir meselede bizim birbirimizi itham ederek ve inciterek ortalığı kin ve kasavetle doldurmamız hiç de hikmete ve uhuvvete uygun değildir.

Esasen affedilmez bir günahta bile bizim ortalığı kin ve nefretle doldurmamız caiz değildir. Çünkü bu günahın hesabını soracak olan biz değiliz, Cenab-ı Allah'tır.

Kendimizi Cenab-ı Allah'ın yerine koyarcasına davranmak hem haddini aşmak olur, hem isabetsiz olur, hem de uhuvveti ve muhabbeti sarsıcı olur.

Sonuçta düşmanlık körüklemekten başka elimize bir şey de geçmez. Buna izin yoktur.

Dipnotlar:

1- Lem'alar,s.278.

2- Şualar,s.362